

Отже, робимо висновок щодо приватноправової природи обов'язку збереження банківської таємниці банком та наявності одночасно публічного елементу в механізмі реалізації даного обов'язку.

Список використаної літератури:

1. Драчевська О.О. Адміністративно-правове регулювання банківської системи в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2021. 196 с.
2. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text>
3. Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи: Постанова Пленуму ВСУ. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v_001700-09#Text
4. Сирота А.І. Банківська таємниця як правова категорія. *Фінансове право*. 2013. № 1. С. 11-14.
5. Смерічевський С.Ф., Свіридов Є.Ю. Банківська таємниця в системі безпеки національної економіки. *Університетські наукові записки*. 2012. № 2. С. 180-186.
6. Узагальнення судової практики розгляду справ про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб: Верховний Суд України. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/VS090952>
7. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Ключові слова: банк, банківська таємниця, збереження банківської таємниці, особисті немайнові права.

Ключевые слова: банк, банковская тайна, сохранение банковской тайны, личные неимущественные права.

Key words: bank, banking secrecy, preservation of banking secrecy, personal intangible rights.

МАКОВЕЦЬКИЙ АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права*

СУБ'ЄКТИ ПРАВА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Під час дії Закону України «Про власність» суб'єктами права комунальної власності законодавець визначав адміністративно-територіальні одиниці. Сьогодні ж, відповідно до статті 142 Конституції України [1] та статей 1,6 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [2], первинними суб'єктом місцевого самоврядування, основним носієм його функцій і повноважень є територіальна громада села, селища, міста.

Територіальні громади, а також органи місцевого самоврядування, що здійснюють право комунальної власності від імені територіальної громади – представницькі та виконавчі органи місцевого самоврядування. Закон дає таке визначення суб'єктивного права комунальної власності: це право територіальної громади володіти, доцільно, економічно, ефективно користуватися і розпоряджатися на свій розсуд і в своїх інтересах майном, що належить їй, як безпосередньо так, і через органи місцевого самоврядування.

Суб'єктів права комунальної власності потрібно відмежовувати від суб'єктів здійснення цього права. Так, суб'єктами права комунальної власності визнаються відповідні територіальні громади, а суб'єктами здійснення цього права як територіальні громади так і уповноважені ними органи місцевого самоврядування.

Відповідно до Конституції України, місцеве самоврядування може здійснюватися територіальною громадою як самостійно, так і через органи місцевого самоврядування [1]. Саме тому основне призначення територіальної громади полягає в забезпеченні життєдіяльності певної території або прямо (самостійно) або опосередковано (через органи місцевого самоврядування).

Повноваження територіальної громади як первинного суб'єкта місцевого самоврядування в Україні визначаються ст. 143 Основного закону. До них належать управління майном, що є в комунальній власності територіальної громади; затвердження програм соціально-економічного та культурного розвитку та контроль за їх виконанням; затвердження бюджетів відповідних адміністративно-територіальних одиниць та контроль за їх виконанням; визначення місцевих податків та зборів, передбачених законом; забезпечення проведення місцевих референдумів та реалізація їх результатів; утворення, реорганізація та ліквідація комунальних підприємств, організацій та установ, контроль за ними; здійснення інших повноважень, визначених чинним законодавством.

Таким чином, територіальна громада в Україні є первинним елементом системи місцевого самоврядування і поряд з іншими її елементами, як то представницькі органи місцевого самоврядування, їх виконавчі органи і посадові особи органи самоорганізації населення тощо, покликана а забезпечити захист інтересів жителів певної адміністративно-територіальної одиниці. Важливою ознакою, що характеризує територіальну громаду, є соціальні зв'язки, що виникають між її членами і які її скріплюють. Це – безпосередня й опосередкована взаємодія людей: міжособистісне спілкування, спільна праця і відпочинок, взаємні послуги, спільне користування територією та її природними ресурсами, соціальною інфраструктурою і мережами комунікацій, а також єдина система управління, постачання і розвитку.

На думку деяких авторів [3] органи місцевого самоврядування можуть також розглядатися як суб'єкти права комунальної власності. Вони зазначають, що, коли місцеве населення у сфері відносин комунальної власності виступає первинним власником, то органи місцевого самоврядування можуть бути визначені як публічні власники, тобто

органи, які не лише здійснюють повноваження первинного власника, а й формулюють його інтереси, ототожнюють своє волевольне бачення з баченням населення

На сьогодні вбачаємо неузгодженість щодо суб'єктів права комунальної власності, що міститься в нормах Конституції України, у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» і в Земельному кодексі України. Так, у ст. 140 Конституції України згадується про територіальні громади села, селища, міста у п. 1 ст. 83 Земельного кодексу [4], де визначається право власності на землю територіальних громад, також називаються територіальні громади села, селища та міста. При цьому у ст. 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», де пропонується визначення права комунальної власності, зазначаються територіальні громади села, селища, міста, районів у містах. У п. 2 ст. 6 Закону передбачається, що в містах з районним поділом територіальні громади районів у містах діють як суб'єкти права власності. Не закріплено законодавчо статус такого суб'єкта права комунальної власності, як територіальна громада району в місті. Тому цей недолік має бути в подальшому усунутий.

Список використаної літератури:

1. Конституція України. Закон України від 28.06.1996 року. Відомості Верховної Ради України. 1996. №30. Ст. 141.
2. Про місцеве самоврядування в Україні. Закон України від 21.05.1997 року. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст.170.
3. Музика Л. Чи існують реальні суб'єкти права комунальної власності. Право України. 2002. № 11. С.116.
4. Земельний кодекс України. Закон України від 25.10.2001 року. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 3-4. Ст.27.

Ключові слова: комунальна власність, суб'єкти права комунальної власності, територіальні громади, органи місцевого самоврядування.

Ключевые слова: коммунальная собственность, субъекты права коммунальной собственности, территориальные общины, организации местного самоуправления.

Key words: communal property, subjects of communal property law, territorial communities, local self-government organizations.